

ger, uanset hvor godt det må være. Det er for lidt.

Der skal være ressourcer til, at politiet kan patruljere på gader og stræder, og vi må erkende, at der er grupper, som vi ikke kan nå ved kriminalpræventive foranstaltninger. Der sker alt for mange grove overgreb, og de skal straffes, så det kan mærkes.

Vi finder i Venstre, at det også er statsmagtens opgave i landets straffelove at angive, hvilke beskyttelsesinteresser vi vægter højest, og lad mig sige det helt klart: Vi vægter i Venstre mennesker højere end penge. Vi finder, at som voldsstraffene og ikke mindst straffene for voldtægt har udviklet sig, ligger straffene for lavt. Jeg hører også, at justitsministeren erkender, at niveauet er faldet, men siger, at der trænges til en undersøgelse, der kan belyse, hvilke forbrydelser vi taler om.

Jo, men det er udmærket, men uanset om det er et parforhold, vil jeg godt sige, at vi mener, straffene er for lave. Vi kan ikke køre strafferet efter den gamle sang om, at pigerne siger nej om dagen og ja i måneskin. Et nej er et nej og skal respekteres som sådan. Og derfor ønsker vi altså et højere strafniveau for disse forbrydelser.

Selv når vi tager planlægningen og professionaliteten i de økonomiske forbrydelser i betragtning, finder vi, at der er et misforhold mellem straffen netop for økonomisk kriminalitet og på den anden side vold og voldtægt. Det er de sidst angivne forbrydelser, vi ønsker straffet strengere.

Vi deler forslagsstillernes kritik af regeringens voldspakke fra 1997. For dem, der ikke kan huske det, skal jeg lige sige, at det var den voldspakke, der blev til, da statsministeren i sin nytårstale annoncerede, at han ikke ville finde sig i volden. Jeg vil godt sige: Det vil vi heller ikke finde os i volden altså.

Da statsministeren dengang annoncerede strengere straffe for volden, meddelte justitsministeren, at strafferammerne skulle hæves. Det er netop også Venstres opfattelse, at strafferammerne skal hæves. Og det er med det udgangspunkt, at strafferammerne skal hæves, at vi vil arbejde videre sammen med forslagsstillerne og andre partier, der ønsker straffen hævet for forbrydelser, der krænker den enkeltes integritet.

Vi husker alle, at justitsministeren dengang kom med disse løfter, og at de ikke blev til noget. Vi kan også godt huske grunden, og det var næppe justitsministerens skyld, at strafferam-

merne ikke blev hævet. Justitsministeren sagde nemlig det fuldkomne rigtige: at strafferammerne skulle forhøjes. Justitsministeren glemte bare efter kun 2 dage – så vidt jeg husker – på ministertaburetten at spørge De Radikale først.

Det er det, der er det politiske problem, men det skal altså ikke fratage os lysten til at blive ved med at sige det igen og igen: Volds- og voldtægtsforbrydelser ligger på et for lavt niveau, når det drejer sig om straffe. Og det er med disse bemærkninger, at jeg kan sige til forslagsstillerne, at vi tilslutter os intentionerne i beslutningsforslaget. Om det så er den rigtige måde, man gør det på, må vi diskutere i Retsudvalget.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Frank Jensen):

Det er jo helt fair, at vi er politisk uenige her i Folketinget, men det er jo ikke fair, at man som ordfører fra et stort oppositionsparti, hver eneste gang vi taler om det her, bringer forkerte oplysninger frem i debatten.

Jeg bliver nødt til at sige, at hver eneste gang, fru Birthe Rønn Hornbech vil bringe det frem i forhold til voldspakken fra 1997, at den ikke har virket, og at det ikke er gennemført, at der er sket en skærpelse, så vil jeg love fru Birthe Rønn Hornbech, at jeg vil tage ordet og sige, at det ikke er rigtigt.

Det vil jeg ikke gøre alene på baggrund af de videnskabelige undersøgelser, der er lavet af bl.a. kriminolog Britta Kyvsgaard, hvor det jo er et faktum, at strafmassen er steget og også den gennemsnitlige længde på de strafudmålinger, der bliver givet efter straffebestemmelserne for volds kriminalitet efter straffeloven.

Jeg vil også gøre det med henvisning til Højesteret, hvor man kan læse i Ugeskrift for Retsvæsen af 25. juni 1999, U.1999.1599 H, at: »Ved gennemførelsen af lov nr. 350 af 23. maj 1997 om ændring af straffeloven m.v. tilsigtedes en skærpelse af strafniveauet i de groveste voldtildfælde. Højesteret finder, at straffen i den foreliggende sag må fastsættes under hensyn hertil.«

Vi har både de videnskabelige undersøgelser, der viser, at der er sket en skærpelse af straffen for volds kriminalitet op gennem 1990'erne, og vi har Højesterets ord for det. Hvad mere kræver fru Birthe Rønn Hornbech ud over sin egen hver eneste gang såen tvivl om de regler og den lovgivning, som Venstre selv har stemt for her i Folketinget?